

**DIRECCIÓ GENERAL
DE TRIBUTS I JOC**

Gregorio Gea, 14.
46009 VALÈNCIA

NÚMERO DE CONSULTA NO VINCULANT: NV0001-07

ÒRGAN: Direcció General de Tributs

DATA D'EIXIDA:

NORMATIVA: Llei 29/1987, art. 24; RD 1629/1991, art. 47.2; Llei 50/1980, art. 18; Codi Civil, art. 1100; Llei 13/1997, de la Generalitat, en la seua redacció donada per la Llei 10/2006, de mesures, art. 10 bis i 12 bis.

DESCRIPCIÓ DELS FETS:

Amb data 4 de desembre de 1992 es va contractar un pla de jubilació en què l'interessat era prenedor i com a beneficiària figurava la seua filla. Amb data 4 de desembre de 2006 es va produir el venciment de la pòlissa i la companyia asseguradora es va comprometre al pagament de la prestació de 7.812,01 euros en el termini de dos mesos, a comptar a partir de la data del rebut emés amb data 25 de gener de 2007, i es va sol·licitar, amb caràcter previ al pagament de la prestació, que el beneficiari efectuara la liquidació de l'impost sobre successions i donacions.

QÜESTIÓ PLANTEJADA:

1. Quins beneficis fiscals resulten d'aplicació a la percepció esmentada d'importos derivats d'aquesta assegurança?
2. Quin tipus de document públic seria necessari subscriure per a obtindre tals beneficis?

CONTESTACIÓ:

1. Pel que fa a la primera de les qüestions formulades:

L'instrument assegurador a què es refereixen les qüestions plantejades és una assegurança de supervivència que, d'acord amb el que disposa l'article 3.1.b de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions i en l'article 12.e del Reial decret 1.629/1991, de 8 de novembre, pel que s'aprova el Reglament de l'impost sobre successions i donacions, està subjecte a l'impost sobre successions i donacions com a negoci jurídic gratuït entre vius.

L'article 47.2 del Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre successions i donacions estableix que:

**DIRECCIÓ GENERAL
DE TRIBUTS I JOC**

Gregorio Gea, 14.
46009 VALÈNCIA

“2. En les adquisicions per donació o per altres negocis jurídics lucratius i entre vius, l'impost es meritara el dia en què es cause l'acte o contracte, s'entén per això, quan el beneficiari adquireisca quantitats d'una assegurança de vida en cas de supervivència del contractant o de l'assegurat, aquell en què la primera o única quantitat a percebre siga exigible pel beneficiari.”

Per tant, en les assegurances de supervivència, la data de meritació de l'impost sobre successions i donacions ve determinada per l'exigibilitat de la primera o única quantitat a percebre com a prestació de l'assegurança. Aquesta, al marge del venciment de l'assegurança produït, de conformitat amb el que estableixen les condicions particulars de la pòlissa, el dia 4 de desembre de 2006, queda determinada per l'aplicació de les normes generals incloses en la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

En aquest sentit, l'article 18 de l'esmentada Llei 50/1980, inclòs dins de la secció tercera, “Obligacions i deures de les parts”, del títol primer, “Disposicions generals”, i per tant, aplicable a qualsevol classe d'assegurances, estableix que “l'assegurador està obligat a satisfer la indemnització al terme de les investigacions i peritatges necessaris per a establir l'existència del sinistre (esdeveniment) i si és el cas, l'import dels danys que en resulten. En qualsevol supòsit, l'assegurador haurà d'efectuar, durant els quaranta dies següents a partir de la recepció de la declaració del sinistre, el pagament de l'import mínim d'allò que l'assegurador puga deure, segons les circumstàncies conegudes per ell”. Per la seua banda, l'article 20.3.a de la mateixa Llei afeg que “s'entendrà que l'assegurador incorre en morositat quan no haja acomplert la seua prestació en el termini de tres mesos des de la producció del sinistre (esdeveniment) o no haguera procedit al pagament de l'import mínim d'allò que puga deure durant els quaranta dies següents a partir de la recepció de la declaració del sinistre”.

Per la seua banda, l'article 1100 del Codi Civil estableix que “incorren en morositat els obligats a entregar o a fer alguna cosa des que el creditor els exigisca judicialment o extrajudicialment el compliment de la seua obligació. No obstant això, no serà necessària la intimació del creditor perquè la morositat existisca: 1r quan l'obligació o la llei ho declaren així expressament”.

Per tant, en els casos de percepcions d'assegurances de supervivència, l'exigibilitat de les percepcions ve determinada pel transcurs de tres mesos de la data de la meritació, quan no s'haguera procedit al pagament de l'import mínim que procedisca com a prestació durant els 40 dies a partir de la recepció de la declaració de sinistre, llevat que s'haguera procedit al pagament o que, de qualsevol altra manera, l'entitat asseguradora haguera fet exigible pel beneficiari complir l'obligació de pagament amb anterioritat a la data esmentada.

Per tant, després de l'esdeveniment determinant del pagament de la prestació el 4 de desembre de 2006, el termini dels tres mesos vencia el 4 de març de 2007. Per la seua banda, en el rebut emés per l'entitat asseguradora amb data 25 de gener de 2007, es contenia un compromís de

**DIRECCIÓ GENERAL
DE TRIBUTS I JOC**

Gregorio Gea, 14.
46009 VALÈNCIA

pagament en un termini de dos mesos a comptar de la seua data, que va véncer el 25 de març de 2007. D'aquesta manera, l'exigibilitat legal de la prestació, d'acord amb la Llei 50/1980, es va produir el dia 4 de març de 2007, data anterior a les dues citades, o, si és el cas, en el dia en què es va efectuar materialment el pagament per l'entitat asseguradora de la prestació, si aquest va ser anterior a aquella altra data –encara que de la data d'ingrés del model 651, 7 de març de 2007, en tant que condició prèvia al pagament de la prestació, es dedueix que el pagament material d'aquesta última va ser posterior al 4 de març de 2007–, però en tot cas, no el 4 de desembre de 2006, que, no obstant això, figura com a data de meritació en el corresponent model 651 d'autoliquidació de l'impost sobre successions i donacions.

Una vegada determinada la data de meritació esmentada, la legislació aplicable és la vigent a la data d'aquest, és a dir, la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana, per la que es regula el tram autonòmic de l'IRPF i la resta de tributs cedits, en la seua redacció donada per la Llei 10/2006, de 26 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera, i d'organització de la Generalitat, que, pel que fa al cas, estableix en l'article 10 bis, que:

“Per a calcular la base liquidable de l'impost sobre successions i donacions, en les transmissions entre vius resultaran aplicables a la base imposable les següents reduccions per circumstàncies pròpies de la Comunitat Valenciana, sense perjudici de l'aplicació de les reduccions previstes en els apartats 6 i 7 de l'article 20 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, i de les altres reduccions regulades en les lleis especials:

1r) La que corresponga de les següents:

- Adquisicions per fills o adoptats menors de 21 anys, que tinguen un patrimoni preexistent de fins a 2.000.000 d'euros: 40.000 euros, més 8.000 euros per cada any menys de 21 que tinga el donatari, sense que la reducció pugua excedir els 96.000 euros.
- Adquisicions per fills o adoptats de 21 anys o més i per pares o adoptants, que tinguen un patrimoni preexistent, en tots els casos, de fins a 2.000.000 d'euros: 40.000 euros.

Als efectes dels límits de reducció esmentats, es computaran la totalitat de les transmissions lucratives entre vius efectuades a favor del donatari, en el mateix dia o durant els cinc anys immediatament anteriors a la data de la meritació.

No s'aplicarà aquesta reducció en els supòsits següents:

a) Quan qui transmeta haguera tingut dret a la reducció en la transmissió dels mateixos béns, o d'altres, fins a un valor equivalent, efectuada en el mateix dia o durant els deu anys immediatament anteriors a la data de la meritació.

**DIRECCIÓ GENERAL
DE TRIBUTS I JOC**

Gregorio Gea, 14.
46009 VALÈNCIA

b) Quan el subjecte passiu haguera efectuat en el mateix dia, o en els deu anys immediatament anteriors a la data de la meritació, una transmissió, a un donatari diferent del donant d'ara i d'altres béns fins a un valor equivalent, a la qual igualment resultara d'aplicació la reducció.

No obstant això, en el supòsit *a* del paràgraf anterior, quan es tracte de donacions de béns diferents, i en el supòsit *b* del paràgraf esmentat, sobre l'excés del valor equivalent d'allò que s'ha donat, si ho haguera, procedirà una reducció l'import de la qual serà igual al resultat de multiplicar l'import màxim de la reducció que corresponga dels establits en el primer paràgraf d'aquest apartat pel quocient resultant de dividir l'excés del valor equivalent pel valor total de la donació.

Als efectes del càlcul del valor equivalent esmentat en les donacions de béns diferents i del valor d'allò que s'ha donat en cada una d'aquestes, es computaran totes les transmissions lucratives entre vius efectuades a favor d'un mateix donatari dins del termini previst en els dos supòsits del paràgraf tercer del present apartat.

A efectes del que disposa el paràgraf tercer d'aquest apartat, en els supòsits de transmissions efectuades en unitat d'acte s'entendrà efectuada en primer lloc:

A) Si hi ha transmissions en la línia ascendent i descendent, l'efectuada en la línia descendent.

B) Si les transmissions foren totes en la línia descendent, aquella en què l'adquirent pertanya a la generació més antiga.

C) Si les transmissions foren totes en la línia ascendent, aquella en què l'adquirent pertanya a la generació més recent.

A tals efectes, s'entén que els pares o adoptants, independentment de la seua edat, pertanyen a una generació més antiga que els seus fills o adoptats i aquests a una més recent que la d'aquells, i així successivament en les línies ascendent i descendent.

Quan es produïska l'exclusió o la limitació de la reducció corresponent en una determinada donació, per aplicar el que disposa el paràgraf tercer d'aquest apartat, la següent donació efectuada a distint donatari es considerarà, als mateixos efectes, com a primera donació, i no s'aplicarà a aquesta última el que disposa el paràgraf tercer esmentat.

Per a aplicar la reducció al qual es refereix aquest apartat, s'exigiran, a més, els requisits següents:

a) Que el donatari tinga la seua residència habitual a la Comunitat Valenciana a la data de la meritació:

**DIRECCIÓ GENERAL
DE TRIBUTS I JOC**

Gregorio Gea, 14.
46009 VALÈNCIA

b) Que l'adquisició s'efectue en document públic”.

Per la seua banda, l'article 12 bis de la mencionada Llei 13/1997, estableix que:

“Gaudiran d'una bonificació del 99 % de la quota tributària de l'impost sobre successions i donacions:

(..)

c) Amb un límit de 420.000 euros, les adquisicions entre vius pels fills, adoptats, pares i adoptants del donant, que tinguen un patrimoni preexistent de fins a 2.000.000 d'euros i la seua residència habitual en la Comunitat Valenciana a la data de la meritació de l'impost.

A efectes del límit de bonificació, es tindrà en compte la totalitat de les adquisicions lucratives entre vius provinents del mateix donant, durant els cinc anys immediatament anteriors a la data de la meritació.

Aquesta bonificació no s'aplicarà en els supòsits següents:

- Quan qui transmeta haguera tingut dret a la reducció en la transmissió dels mateixos béns, o d'altres, fins a un valor equivalent, efectuada en el mateix dia o durant els deu anys immediatament anteriors a la data de la meritació.

- Quan el subjecte passiu haguera efectuat en el mateix dia, o en els deu anys immediatament anteriors a la data de la meritació, una transmissió, a un donatari diferent del donant d'ara i d'altres béns fins a un valor equivalent, a la qual igualment resultara d'aplicació la reducció.

No obstant això, en el primer supòsit del paràgraf anterior, quan es tracte de donacions de béns diferents, i en el segon supòsit del paràgraf esmentat, procedirà la bonificació sobre la quota que corresponga a l'excés del valor equivalent d'allò que s'ha donat, si ho haguera.

A fi de calcular de l'esmentat valor equivalent en les donacions de béns diferents i del valor d'allò que s'ha donat en cada una d'aquestes, es computaran totes les transmissions lucratives entre vius realitzades a favor d'un mateix donatari dins del termini previst en els dos supòsits del paràgraf segon de la present lletra.

En els supòsits de transmissions efectuades en unitat d'acte, s'entendrà efectuada en primer lloc aquella que corresponga, de conformitat amb les regles establides en el paràgraf sisé de l'apartat 1 de l'article 10 bis d'aquesta llei.

**DIRECCIÓ GENERAL
DE TRIBUTS I JOC**

Gregorio Gea, 14.
46009 VALÈNCIA

Quan s'excloge o es limite la bonificació corresponent en una determinada donació, per aplicar el que disposa el paràgraf segon d'aquesta lletra, la següent donació efectuada a distint donatari es considerarà, als mateixos efectes, com a primera donació, i no s'aplicarà el que disposa el paràgraf segon esmentat.

Per a aplicar la reducció a què es refereix aquest apartat, s'exigirà, a més, que l'adquisició s'efectue en document públic”.

2. Pel que fa a la segona qüestió formulada:

El requisit establert per al gaudi de la reducció i de la bonificació per parentiu en el cas d'adquisicions entre vius subjectes a l'impost sobre successions i donacions consistent en què l'adquisició s'efectue en document públic ha de ser entés a la llum del que preveu l'apartat 2 de l'article 24 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, reguladora de l'impost sobre successions i donacions, que estableix que en les adquisicions lucratives entre vius, “l'impost es meritara el dia en què es cause o signe l'acte o contracte”, que és, alhora, l'esdeveniment determinant de l'adquisició lucrativa entre vius en el tràfic jurídic civil. Per la qual cosa, referit el requisit fiscal a l'“adquisició”, resultava ja innecessari i redundant reiterar en el precepte mencionat que aquest havia de complir-se en el moment de la meritació. No obstant això, i com ja observàvem anteriorment, l'article 47.2 del Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre successions i donacions, estableix una regla especial, ja que preveu que serà el dia de la meritació “quan es tracte de l'adquisició de quantitats pel beneficiari d'una assegurança de vida en cas de supervivència del contractant o de l'assegurat, aquell en què la primera o única quantitat a percebre siga exigible pel beneficiari.”

Per tant, el transcendent a fi d'aplicar els beneficis fiscals, en tant que rellevant per a la tributació del fet imposable, és l'acte o circumstància que determine la meritació, en aquest cas, l'exigibilitat de la primera o única quantitat de la prestació de l'assegurança, per la qual cosa la ulterior formalització en document públic de l'entrega i acceptació dels diners no alteraria la data de meritació de l'impost. Aquesta data serà la que determina les circumstàncies rellevants per a la configuració de l'obligació tributària, segons l'article 21 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

D'altra banda, tampoc s'ha d'entendre que la normativa fiscal valenciana establisca que l'exigibilitat rellevant a efectes de la meritació tributària haja de nàixer d'un document públic, ja que tal exigència suposaria una alteració del tràfic mercantil normal, mentre que l'exigibilitat en qüestió és determinada per la legislació estatal específica sobre el contracte de l'assegurança i es tracta d'una matèria sobre la qual la Comunitat Valenciana no té competències normatives, per aplicar el que disposa l'article 149.16 de la Constitució Espanyola, que reserva la legislació mercantil a l'Estat.

**DIRECCIÓ GENERAL
DE TRIBUTS I JOC**

Gregorio Gea, 14.
46009 VALÈNCIA

Per tot això, s'ha d'entendre que el requisit que l'adquisició s'efectue en document públic no ha de ser aplicable als supòsits de percepció de prestacions d'assegurances de supervivència.

Aquesta contestació s'efectua d'acord amb la informació proporcionada pel consultant, sense tindre en compte altres circumstàncies no mencionades o que concorregueren efectivament, i que pogueren tindre rellevància en la determinació del propòsit principal de l'operació projectada, de manera que podrien alterar el judici d'aquesta.